

negatum vultis deliciarum huius vita, vobis datam suffit, & ut saginetur corpore IESU CHRISTI, quod illius esse debet robur, & delicia; & carnem hanc, quam tot odiis nominibus corruptimis, destinatum esse, ut gloria immortal induatur? Idem?

Dixi Incarnationem magnum esse divina Sapientia consilium; ita enim ab Apostolo Paulo appellatur: *Sapientiam in Mysterio, que abscondita est.* t. Quia Verbum, quod est Sapientia substantis ingreditur in hujus Mysterii compositionem; ibi realiter inventur, & in persona, & ejusdem possibiliter parte constituit. Unus illud causa simul est, & effectus, & diuinus hic opifex semperfum in operre suo conculcit. 2. Hoc magnum est *Aeterna Sapientia* Consilium; quia nunquam magis illuxit, neque illecebre potest, quia illuxerit in Incarnatione. Bem notis Christiani, Sapientia propria est apertissimam nasci via, & maxime congrua eligere media ad eum finem, quo pervenire contendit. Sive igitur velit Deus se cognoscendum prabere, vel sibi hominum avorem conciliare; & malitiam suam exercere misericordiam, vel Iustitiae sui satisfacere; sive attollere gloriam tuam, aut demonis superbiu[m] infringere, aut hoc omnis simu[m] animo volveret, poterat non aptius, & praefinitus medium invenire, quam hominem fieri? Poterat ne simul aliud alsumere, quod esset admirabilius, & quod maiorem cicer stuporem? Dic fides, si in consilium vocaret omnes terrenas sapientias, omnemque Angelos caeli, numquid illis in mentem medium hoc potuisse venire? Haud ita. Hoc adeo proprium est *Aeterna Sapientia*, ut jure huc illud secreta suum posset appellare: *Secreto meum mibi* (Isaia 24.). Hoc est politicum Mysterium, quo mundi politia tuberaria, & perturbata fuit. Hoc magnum erat negotium illud, quod ab ipsis faculorum primordiis machinabatur. Alius sermone inservierit.

*Incarnationis etiam Mysterium hoc esse omnipotentiae, & divina bonitatis miraculum. Hac mens erat Prophetae exclamans: *Domine opus tuum in medio annorum visitifica illud & Absconde, 3.*) Verum est, te fecisse Mundum hunc adeo admirabilem, calum, temtem, sydera, quorun adspicere pectoraliam; mare adeo vastum, ac profundum, terram adeo fertilem, & pretiosis metallis, rotarboribus, plantisque, necnon omnigenis animalibus afflentem: Verum est, te hominem efformasse ad imaginem tuam, & Angelos, qui cognoscere, & diligere posse. Sed per te mihi dicere licet, te nondum aliquid te dignum fecisse: *Domine opus tuum.* Et quamvis centum mille mundos hoc majores, perfectioris creaturas intelligendi vi preditas, ac semper tuis favoribus, gratiaque repletas, ego semper dicam, Domine opus tuum. Domine, specimen dumtaxat prebuit virium tuarum, atque ad opus hoc te preparasti; quod in medio faculorum videndum est: *In medio annorum visitifica illud.* Patendum est ergo, Deum exhaustissime bonitatis, & potentie sua theatro, in opera Incarnationis. Quantumvis liberalis illi sit, non posset se communicare magis, quam sepe substantialis, & personaliter creature conjungendo; & quantumvis sit potens, tamen nihil facere posset, cum homine Deo valere comparari. Idem.*

Quamvis homo sit frater Natura Angelis inferior, per gratiam tamen sublatu[m] fuit ad eum glorie, & magnitudinis gradum, qui superat quidquid est in sublimibus his membris perfectissimum. Cui enim ex beatissime Spiritibus dixit unquam, filius meus es tu! O ineptibilem, & incomprehensibilem hominem gloriam! hos obtinuisse privilegium evadenti in Filium Dei, partiendo cum Verbo Incarnato gloriosum hunc titulum; & efficaci per adoptionem, quod illi est per narivitatis fax privilegium? Mysterium Incarnationis principium est infinita hujus elevationis in nomine. Scala Myistica, quam Jacob Patriarcha vidit olim in somnis, tandem visibilia facta est universa terra in JESU CHRISTI persona; quoniam unio hypostatica divinitatis in Verbi persona est realitas praeciarum, atque fulgentis hujus naturae. Admirabile compositeum hoc Dei, & hominis medium est ineffabile, quia unus est Deus ad repleendum instrumentum hoc vacuum, quod videbat statu[m] aeternam separationem illum inter nos. Hoc scala illa, quae terra in calum pertinet, per quam ad nos usque defecit, & efficit, ut homo ad ipsum usque ascendas, hunc unius in natura sua divinae societatem, & danc nobis facultatem, per quam filii ipsius possumus fieri: *Dedit deus patrem filios Dei fieri* (Iohannes 1.). *Albus de Jarry in Mysterium Annuntiationis.*

Rationes aux impo-
ter. De Incarnationis filii Dei; veritas quas continet facile pro-
prietate. Filium ut cellunt animam sicutem. Haud agre alesquit, quid in-
ficeret ho-
mio; & quos bio his confederationibus asserit, easque passim auribus
decepimus, parum afficiunt. Deus alium Corpus, ut patia-
cere, tur, & moriat, nam irritato Patri præbere cupit eam, quoniam exigit, satisfactionem post hominis inobedientiam. Ad hujus Dei-Hominis adspectum statim quidem magnum

peccati horrorem concipimus, a quo adeo luditur Deus. Opus est, ut Deus tanquam victimam immoletur, & se annihilet, ut mulceat carnem, contra noxitem intentam. Quia mortis causa! Deus Victimæ, Deus exianctus, ut nobis gratiam obtingat? Quid confidenter argumentum? Quid esset de nobis vilibus terra veribus, si traditi suissemus ultionem Judicis nostri ad iracundiam incensi? Quid poteramus nobismetu[m] pollicari adorantes Deum, qui a nobis debitas penas repolit? Quid nobis metuendum non esset de peccato, cum nobis funeti ejus effectus comparandi fungum virtute meritorum IESU CHRISTI? *Liber, cui ritus, Annotaciones in varia Religionis, & Moralis Argumentum.*

Primus actus, quem elicit Dei Filius in ipso Incarnatione suo momento, postquam Patrem suum adoravit, fuit

Filius de Incarnatione
vite
primitus
confutatio
reparationis
glorie Pa-
tri, id.

feste deum devovere reparacioni glorie ipsius, & homini saluti, ideoque obulisti illi animam, corpus, omnesque cordis sui motus, simulque obiecte se penitentia, & lahoribus omnibus, quibus & morti illum reddebat obnoxium salvatoris. *Sacrificium, & oblationem noluisse,* corpus autem apparet nihil, &c. (ad Hebreos 10.)

Quidam esse poterat reconciliationis medium, quo Deus propius fieret erga homines, nisi mediator Deum inter & homines totius humani generis causam suscepisset. Numquid vero Mediatoris manus obiret, si aquilis Patri proper naturam, non fieret similis nobis in forma, & natura servi? Haud ita. Nullus hominum fieri posset, nisi Verbum dignatur fuisse hominem fieri; & nisi in illi magis oppositum est Evangelio, quam arbitriatur, Dei Magnitudine indignum est unionem Majestatis Verbi aeterni, & impunitus cum veritate carnis paucibilis, & mortalis, quandoquidem non adest aliud medium, quo Salus hominum valeat reparari; si Verbum, quod Dei naturam possidebat, designatione fuisse servi naturam fulcire. *Abbas du Jarry pro die Annuntiationis.*

In deplorabili stanti, ad quem hominis lapsus illum redigerat, affectus est, ut Creator in illum misericordia suam intuitum conciperet, quem minime jecit in Angelum; quia hic a carnis infirmitatibus immunis canit, prætexte cansum non poterat, quia hominis noxiam venia dignorum efficiat. Infelix hominum rebellium cupiditatum ludibrium, folium hoc, quod vento rapiatur, catamus hic variis, inque secum pugnantibus ventis agitatus, testigium Dei.

Opere
Deum
minim
fieri
nisi
ut
le
fili
pro
fatu
satisfa-
cere

Cur Deus sum
sicut ad
hominem
quidem re-
dimendum,
Angelum
vero non
atque

in simonum visionis, quam habuerat in somnis scilicet. My-

stica, per quam Angeli ascendebant, & descendebant!

Quam admirabile est videtur Verbum abbreviatum; Deum,

quem Celi, ac terra capere non possunt, conclamat in

puro, in quo omnis divinitatis plenitudo corporaliter ha-

bitat. *Abbas du Jarry pro die Annuntiationis.*

In deplorabili stanti, ad quem hominis lapsus illum redigerat, affectus est, ut Creator in illum misericordia suam intuitum conciperet, quem minime jecit in Angelum; quia hic a carnis infirmitatibus immunis canit, prætexte cansum non poterat, quia hominis noxiam venia dignorum efficiat. Infelix hominum rebellium cupiditatum ludibrium, folium hoc, quod vento rapiatur, catamus hic variis, inque secum pugnantibus ventis agitatus, testigium Dei.

Opere
Deum
minim
fieri
nisi
ut
le
fili
pro
fatu
satisfa-
cere

in simonum visionis, quam habuerat in somnis scilicet. My-

stica, per quam Angeli ascendebant, & descendebant!

Quam admirabile est videtur Verbum abbreviatum; Deum,

quem Celi, ac terra capere non possunt, conclamat in

puro, in quo omnis divinitatis plenitudo corporaliter ha-

bitat. *Abbas du Jarry pro die Annuntiationis.*

Dei Filii
in Incarnatione
oblatione
life Pan-
nonia
immolata.

Patrum desideria adimplentur, similes ut bonum salutis procurarent; nativitatem ejus aliquando aetate mystice con-

stitutur circumstantia, ut sicut illa Jeosim ab Ecclesia celebratur, que inde precipiuntur Festivitatem inter ceteras infi-

tuit; nos quoque de eadem singulariter verba faciemus, quin illam confundamus cum Verbi Incarnatione, & quoniam latius

de nativitate eterna loquimur, quam supponemus loquentes de stablo, ubi Salvator hic natus est in plenitudine tempo-

vni, de presepi, ubi regnauit, & de paupere apparatu, cum quo cœvit in Adundum. Intrabat cancellos nosmet coarcta-

bimus loquentes de Nativitate IESU CHRISTI, ne alia permisceremus Mysteria, de quibus singulis suo loco loqueremus.

Paragraphus VI.

excitatē ac périncarnationē Judorum vietas, dare manus nolentium. Consideremus divinas hæc figuræ, & has adorabiles prophétias. Hanc a nobis Ecclesia posulat occupationem, quandoquidem ponit illas in ore Ministrorum suorum; existit, ut illis omnia resonent templū, & ex illis orationes, & cantica sua elucubratur. Consideremus igitur in hoc myticō flore, qui ex Jelica radice germinavit JE-SUM CHRISTUM florē camporum, & lūmū convallium ex secunda Virgine natum. (Isaia 11.) Intueamur in maribus omnibus, summorum virorum, qui Messiam prafigurant, & qui in lucem editi non fuerint nisi post Diutinam sterilitatem; intruarum, inquam, in omnibus illustrissimis hīsc feminis viventes imagines virginis Mariae fecunditatis. Magnum hoc, & inauditus maternitas cum virginitate conjuncta Mysterium præparabat Deus, efficiens, ut nascerentur Israēli, Samōnes, Samuelis, Joānes Baptizē ex parentibus senior confectis, & contra omnes leges naturæ. (Exodus) Quam præclarum est cum fidei spiritu meditari rubrum ardorem, & incombustum! Exiguū lapidem, qui mos factus mons immanis protervus ingens illud simularium pedes figinos habens, & caput aureum! Moysem, quem ab incunable persequatur Pharaon, & qui ex illius furore integer evasit Dei populum liberatorem! Corpus Prophetae abbreviatum, & ad parvatenet filii vidua redactum, quem vult ad vitam revocare! Lapidem, quem unxit Jacob, ut illud erigeret in testimonium visionis, quam habuerat in somnis scilicet. Mystica, per quam Angeli ascendebant, & descendebant! Quam admirabile est videtur Verbum abbreviatum; Deum, quem Celi, ac terra capere non possunt, concludat in puro, in quo omnis divinitatis plenitudo corporaliter habitat. *Abbas du Jarry pro die Annuntiationis.*

In alius ejusdem Prophetae locus ex capite 45. *Vere tu es Deus absconditus, Deus Israēli Salvator.* (I. 45.) Salvator gemitus. Israel Deus est. Sed Israēli non nisi per Melliam salvatus est; Meissus igitur Deus est, sed Deus absconditus. Quippe divinitas ejus invisibilis est oculis corporis, & propter lamentum inaccessibilis, quo septa est, testa etiam est humanitate; quo in situ nonnisi oculis fidei detegitur. Quamobrem Propheta Mysterium hoc his exprimit Verbis: *Vere tu es Deus absconditus, Deus Israēli Salvator.* Et sane poterat ne Deus melius se ipsum abscondere redirens Mundum, & factus Salvator Israēli, quam prodeundu[m] in lucem sub pueri infirmitate, sub ferri forma, & sub spacie peccatoris? *Balites in secunda pars libri, qui inscribitur: Incredibilis Delistarum.*

NATIVITAS DOMINI NOSTRI, & quidquid ad hoc Mysterium pertinet.

MONITUM.

In Superiori Titulo jam monimus, arduum esse Dominica nativitatis Mysterium a Mysterio. Incarnationis ita sejungens, ut nibil in altero datur, quod alteri minime conveniat: quoniam hoc duo sunt complicita, ut quando loquuntur unum dantaxat completum, ac perfectum efficiunt, & quorum alternatum ab altero supponitur: ita ut primum sine altero absconditum, ignotumque permaneat omnibus; nata tantum Maria Virgine, & Joseph exceptis: & secundum sine priore nequam dedisset nobis hominem Deum in Salvatorem, & Exemplar, quod alii hominibus esset simile.

Quod si opus sit, ut nascetur, & in Mondo videatur, ut Dei consilia, & sollicita Sanctorum constitutur circumstantia, ut sicut illa Jeosim ab Ecclesia celebratur, que inde precipiuntur Festivitatem inter ceteras infinitas; nos quoque de eadem singulariter verba faciemus, quin illam confundamus cum Verbi Incarnatione, & quoniam latius

de nativitate eterna loquimur, quam supponemus loquentes de stablo, ubi Salvator hic natus est in plenitudine temporum, de presepi, ubi regnauit, & de paupere apparatu, cum quo cœvit in Adundum. Intrabat cancellos nosmet coarcta-

bimus loquentes de Nativitate IESU CHRISTI, ne alia permisceremus Mysteria, de quibus singulis suo loco loqueremus.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex sermonum huius Argumenti struimus, & synopsi.

1. **D**iceres Deum in hoc Mysterio abscondere volunt ceteras perfectiones suas, ut unice in illo amor ihu elucet, & hoc pacto amabilis, suavique violentia cor nostrum adserget, ut se totum eidem impenderet juxta Sancti Chrysologoi sententiam: *Sic nati volunt, quia amarunt volunt;* videlicet se eo in statu collocavit, ubi factum est sibi conciliare cor nostrum, quamvis omnis sensu carcer. Sermonis huius diviso defuni potest ad dominum obicitus, qui ante Dei nativitatem nostro erga ipsum amorem advertabantur. Horum primus erat ex parte ipsius Dei, magnitudo videlicet Supremi huius Ensis, toto celo supra nos positi. Alter vero ex parte cor-

dis humani, quod alieno distingebatur, & possidebatur affectu, videlicet Mundi, ac omnium rerum sensibilium amore. Sed Filius Dei utramque hunc obicitus abstulit: nam ut nostra indulgeret infirmitati, hinc quidem fæco collavit intra jactum, ut ita dicam, amoris nostri, fæco visiblem probens, ac nobis simillimum, & prodicens in latere non fecit, ut ceteri pueri; inde vero exemplo suo delevit quidquid illecebaram Mundus habet, & prohibet, ne Deum amemus, qui in hoc Mysterio amorem suum erat nos ad summum usque apicum perduxit. Hæc est toto Sermonis particula.

Prima pars. Quemadmodum infinita celstido summi huius Ensis efficit, ut inaccessibilis esset, & illi quodam obtinebat propriorum lumen velamentum; ut amaretur, necepsit erat, ut se cognoscendum præberet; atque ut cognolceretur, se visibilem præbuit. *Videbit omnis*

De Nativitate Domini.

nibus cumularetur venter, qui te portaverat, & ubera, quae tibi lae praeberant; cum sub parabolam, & figuram integrum exponebas aternas hafce veritatis, quarum magnitudo hoc egebat temperamento, ut facilius in animo populorum viam sibi facerent, eras longe dignior admiratione, quam sis in stabulo; verum necio, utrum magorem haberet ad permovendum, & perfruendum vim, & utrum oracula sapientie tua majorem habere deberent virtutem, quam vagitus balbutientis infans.

*Rex cali, & terra terrenus illius, qui pater factus est, & inventus maris sum in Mundu, gaudens sum caro. Decem mensum tempore cogulatus sum in fabula, & misericordia domini decidi terram, & pinnam vocem similem omnibus emisisti. Hac Salomonis verba ex cap. 7. Sapientia nobis annam tribuant animadvertisi, quod si erat humilis sine exemplo in hoc Rege agnoscere in semetipso omnes hafce misericordias, & infinitates sibi cum hominibus ceteris communes; miraculum longe magis est Dominum, & Regem Mundi potius confiteri posse se iisdem obnoxium fuisse. Hoc stuporem cire potest in animis omnium, vere descendo Adam dici posse, quod de primo non sine quadam irrisione specie dictum fuit: *Ecce Adam quis unus ex nobis factus est.* (Gen. 3.) Ex Granateni in Meditationibus de vita Domini nostri.*

*Transamus, & videamus hoc verbum, quod factum est. Ite, 1. Ingrediamur in hoc stabulum, fidem nostram excitemus, & quin dicit rationinem, libertatem nostri cordis affectibus impetramus; sub hujus corpori legum integrum venirem infinitam Dei nostri maiestatem, & cum S. Thomas claramus: *Dominus meus, & Deus meus.* (Iohann. 20.) Ita est. Parvulus fui infans eti Deus meus, creator meus, & verus Dominus mens. Hic qui plorat gaudium meum est; ejus infirmitas virtus mea est; ejus paupertas divisa mea. Parvulus infans, sed finalis magnus Deus meus, adoro te tamquam Deum; complector te, arde admoveo te cordi meo velut parvulum, qui datus est nobis. *Parvulus datus est nobis.* (Ipsa 9.) *Venite & videbit opera Domini, quae posuit prodigia super terram.* (Psal. 55.) Venite, & considerate prodigia potentiae, & amoris Dei. Videtur sancta fuisse similitudo inter amorem, & omnipotentiam, ut majora operarentur prodigia, altera quidem Mundum faciente, altera autem illum resuscitante. Amor videri vult admirabilis per vias longe oppositas illis, quas fecura est omnipotenta. Hec stuporem ciet in membris nostris videlicet effectus admirabilis, quos illa producit: Amor contra nos in admirationem rapit videntes imminutatem Dei in infantis corporculo contortam; Omnipotente infinitate circumdatum; Aeternum aducit recentem ab utero. Sed fatendum est amorem palmarum exsurgere, atque in inventionibus suis non incomprensibilem. Profecto magis admiratur Deum parvulum, Deum infans, Deum in honum oculis facit. Vult matrem quoque suam, a qua in utero gestabatur censeretur, ut pareat pectentibus, quibus dominatur, & hoc pacto nostrum superbiam confundat. Ex libro cuius stultus: *Recetas animadversiones in S. Luca Evangelium.**

Recelinatus enim in praefatio, quia non erat locus in diverso serio. Lue. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant a cogitatione Dei ho- inter- lla Dei Princip. gen.

luc. 2. Quam longe aberrant

Beda Tom. 7. & in sermonibus variis.
 S. Gregorius Nyffenus orat. in nativi Domini.
 S. Chrysologus serm. 149.
 S. Leo P. plures habet sermones hujus Argumenti.
 S. Gregorius Nazianzenus in tomo primo.
 S. Chrysostomus homil. super Lucam, & in Tomo 2. ejus operum.
 Sophronii Jerofolymitani oratio in Biblio. Patrum.
 Sanctus Bernardus sex habet sermones in Vigiliam nativitatis; & 8. in diem nativitatis, quorum tres sunt post Epistolam Innocentii III. Tom. 3. Tomo 1.
 S. Bernardinus Tomo 3.
 Maximus Taurinensis, sermone de nativitate.
 Sanctus Thomas sermonem habet de hac sollemnitate.
 Catechismus Concilii Tridentini in secundum Apostolicum symboli articulum.
 Gerson, Part. 2. & 4.
 Cornelius a Lapide in cap. 23. Leviticus.
 Granatensis l. 6. Memorialis cap. 4. & in Meditacionibus de Vita Domini nostri.
 Salmeron, de Infantia Christi Tract. 33.
 Drexelius, de Christo nascente.
 A Ponte in meditationibus de Mysteriis.
 P. Ludovicus Franciscus Dargentan Capucinus de Magdalibus IESU CHRISTI collatione 3.
 Cardinalis de Berulle lib. de statu Magnitudine IESU, sermone undecimo, de secunda IESU nativitate.
 Bafides in secunda parte libri, qui inscribitur; Declaratio incredulitas.
 Biroet, Quindecim sermones Adventus sunt de Mundi damnatione.
 Bourdoule in Sermonibus pro Adventu duos habet de IESU CHRISTI nativitate.
 P. Cheminais de eodem Mysterio.
 P. Girault in ultimo sermone Adventus.
 P. Texier in Tomo Mysteriorum, & in Adventu pro die nativitatibus Domini.
 Pater de la Colombiere in primo tomo sermonum; duos habet deinceps pro die nativitatibus.
 Lambert Tomo 5. Homil. 58.
 P. Maflon in adventu.
 P. Catillon in Sermonibus in Dominicos, & festos dies Adventus.
 Abbas du Jarry in Tomo primo sermonum sermone de nativitate IESU CHRISTI.
 Abbas Trappensis in collationibus, vel Instructionibus duas habet, alterum pro Vigilia, alterum pro die nativitatibus.
 Abbas de Monmorel sermone in Evangelium nativitatis, Sarazin Tomo secundo Adventus, sermone pro die nativitatibus, exhibet IESUM in nativitate sua iudicantem Mundum.
 Auctor sermonum moralium in Tomo Mysteriorum.
 In specimen sermone pro adventu, alio modo pro die nativitatibus, alterum in hac verba; sic Deus dilexit Mundum; alterum vero in illa: Confidite, ego vici Mundum.
 P. Duneau in Adventu.
 Auctor sermonum in omnia Ethica Christiana argumenta, duos habet hujus Argumenti, alterum in secundo Tomo Adventus, alterum in primo Mysteriorum.
 P. La Pele Tomo 6. sermone de nativitate IESU CHRISTI.
 Carthagena in homiliis, de duplice nativitate Christi. Granatensis in Locis Communibus. Titulus: Christi incarnationis, & nativitas.
 Labatha, Titulus: Chrifti nativitas.
 Mangotii Monita.
 Joannes Lopez. In Epitome Sanctorum l. 3. c. 7.

P A R A G R A P H U S III.

Loc. Exempla, & Applicationes Scripturarum ad hoc Argumentum.

Patrius natus est nobis, & Filius datus est nobis. Isaia 53. Generationes ejus, quis enarrabit? Isaia 53.
 Erunt oculi videntes praeceptorem eum. Isaia 30.
 Erunt domine agnum dominatorum terrae. Isaia 16.
 Reorte Cali defaper, & nubes plana iustum. Isaia 45.
 Expulso Israel, salvator ejus in tempore tribulationis, que propterea colonus futurus in terra. Jerem. 14.
 Desiderium collum aeternorum. Genes. 49.
 Desiderium eundem gentium. Aggei 2.
 Lux genitum. Isaia 49.
 Cum quiescerem silentium tenebre omnia, & rex in suo cursu mediante istis habebet, omnipotens sermo suus de calo a regalibus felibus proficit. Sap. 18.
 Expetebat salutare tuum Domine. Genes. 49. Verba sunt Jacob morientis.
 Exultavimus ut gigas ad cuerendam viam, a summo Calo egredi. psalm. 18.

Paragraphus III.

modo alloquatur filium suum futurum praecursorum illius, quem omnium vota expectabant: *Et tu puer Propheta Alissimi vocaberis;* (Luc. 1.) qui procul dubio Eternus est Deus, & a nemine pendens, cuius Sanctus Joannes futurus erat praecursor, & Propheta: *prabis enim ante faciem Domini parare vias eis.* (ibid.) Secundum vim horum Scripturarum adeo palam loquentium de Adventu, & Nativitate IESU CHRISTI hodierna die accedere possumus ad fadum. Ibidem.

Inveniens Infans pannis involutum, & possum in praesepio. Idem.

Gloria in Altissimi Deo, & in terra pax hominibus bona voluntaria. Ibidem.

Transfusus uixit Bethlehem, & videamus hoc verbum, quod factum est. Ibidem.

In propria ventre, & sui non receperunt. Joannis 1.

Quorum autem receperunt eum, dedit eis potestane filios Dei suos. Ibidem.

Vox caro factum est, & habitavit in nobis. Ibidem.

Videtis omnis eum salvatorem Dei. Luc. 3.

Sic Deus dilexit Mundum, ut Filium suum Unigenitum daret. Joann. 3.

Ubi venit plenitudo temporis, misericordia Dei Filius suum. Ad Galat. 1.

Apparuit benignitas, & humanitas Salvatoris nostri Dei. Ad Titum 3.

Cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequali Deo, sed semetipsum exaltans formam servi accepimus, in quem studiis hominum factus; & habens inventus, ut bono. Ad Philipp. 2.

Ingeniens Mundum dicit: bofiam, & oblationem multas, corpus autem apertus mihi, runc duci, ecco vento. Ad Heb. 10.

Revelabatur gloria Domini, & videbis omnis eorum pariter, quod os Domini locum est. Isaia 40.

Videamus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae, & veritatis. Joann. 1.

Testimonia, Propheta, figura Veteris, & Novi Testamenti.

Prophetæ, qui Messias nuntiariunt adventum, qui ex quibusdam characteribus illum cognoscendum tradiderunt, illum etiam annuntiaverunt tamquam Deum, eique promisere omnes dedere titulos, qui ad Divinitatem tantum modo pertinebant. Propterea habenda erit locorum enumeratio, præcipuis dumtaxat attingo. Italias, cuius prophetia est veluti Evangelium Messiae, palam portendit Redemptoris adventum, cumque simul exhibet tamquam Deum, & Dominum. *Dominus in te venter, & salvabit nos, ait cap. 35.*

Quemadmodum IESUS CHRISTI Nativitas, ejusque præmissa Conceptio completa debet infinita miracula, prudenter, sapientie Dei erat illa indigitar pluribus signis, & figuris, non fecus ac Propheetis. Hac autem nobis connotata fuit secundum Patrum feuentiam per janum Sancti Petri, quam Ezechiel clausum videt, per lapidem, (cap. 44.) de quo loquitur Daniel, (cap. 2.) qui abscondebit de monte, quin ab illo divellereetur, visus est montis iustus, & universam terram replevit, per Virgam Aaron, (Numb. 8. 1.) quae inter Puerum, & florit, & rubrum que Moies ardenter quidem videt, sed incompletum. (Exod. 3.)

Deus in Sanctis Scripturis sumit nomen Dei Abraham, Ifaac, & Jacob; & vidi præclarum hoc nomen sibi permanere in omnes generationes; sed postmodum Incarnato Verbo, quod inter nos nasci voluit, hoc nomen congruit, cuius Sanctorum illi Patriarchæ eximis extiterunt figura. Abrahah enim videt diem Domini, videt, & gavisus est, cum post sublatum in caput Ifaac filii sui brachium, jam immolatus unicam spem innumeram postteratis illius quam toties Deus illi promiserat, recipit in primum obedientie sue spem, fore ut Messias ex ipius progenie nascetur, ut ait fieri simul Messias Propheta, & figura. Verfabatur ille ante oculos Ifaac, cum deceptus mystico Rebecca dolo paterna benedictione sua loqueletavat Jacob qui induit vestibus Ifau referebat IESUS CHRISTUM peccatoris specie involutum. Sanctus hic Patriarchæ divino lumine illustratus, proculdubio præfocens Incarnationis Mysterium minus locutus est Patrio more, quam Propheticæ, eumque lacrima, & rugitus Ifau, ut loquitur Scriptura, flectere non valuerunt, ut aliquid immutaret de illis, quæ dixerat. Jacob mortiens plures erat futura Messia Nativitate, cum largiens propheticas suas benedictiones filiis, qui simili convenerant ad excipiendam illius verba novissima, & loquens ad Judam, ex cuius Tribu IESUS CHRISTUS proditorus erat, protulit magnam hanc, celebratissimamque Propheticam, quam legimus in Genesi: (cap. 4.) Non auferetur scepter de Juda, & dux de fama ejus, donec venias, qui mitredus es: & ipsorum expatatio gentium. Moses plenus era idea hujus Mysterii, cum ne mitteret Dei nomine ad Pharaonem, a quo electus erat, ut liberaret populum Israel, cauillatus indignitate suam, dixit: Mitte, quem missus es; (Exod. 4.) illum videlicet, qui futurus est verus liberator Israel, & spes, quam præstolamur.

Prophetia propriæ temporis, quod hodie recolimus, finit Zacharias Patris S. Joannis Baptista, quæ confitetur Mefistum futurum Mundi Salvatorem, verumque Deum. Et quod modo

Messias per tota secula desideratus, bodes natus est, & vobis hominibus.

bodes natus est, & natus est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes Salvator. Nonne hoc

est vobis vobis est vobis bodes

De Nativitate Domini.

caso salutare Del. (Luz. 1.) Sed ad id quomodo humiliandus fuit, ut semet in creaturarum suarum numerum infereret? Exchangit somptum formam servi accipiens. (ad Philipp. 2.) Antequam in mundum prodiret, Ethnici non amabant illum, quippe quae non cognoscabant; & sapientiores, qui cognoscerent illum ex operibus, nonnulli crassam illius conceperant ideam; Iudeis vero populus timore potius, quam amore duecebatur; quandoquidem Deus fere illi tamquam terribilem Deum ostentaverat. Sed postquam se in terris videndum prabit tamquam objectum sensibile, omnia nobis illius amorem suadent: Apparuit benignitas, & humanitas Salvatoris nostri: (ad Titum 3.) omni careat sensu opus est, qui illi cor suum, ac amorem negat. 2. Neque solum se vifiblum prabit, sed secundum loco cum scireti nihil apertus est ad vincendos animos, similitudine; Deus per hoc Mysterium se nobis similem praberet voluntate: in similitudinem hominis factus: (ad Philipp. 2.) Utique similitudinem hanc perfectiorē efficeret, coniungi voluit cum eo, quod in nobis abjectissimum est, accipiens corpus ejusdem nature, cuius nostrum est; atque hinc facile est conjectare, quantum senecte extinxerit, ut se amornostis congruum praberet objectum. 3. Neque solum Aeternum Verbum se prabit sensibile, & simile nobis quatenus homo; sed praterius voluit nasci infans, ut se nobis exhibens sub hac forma: (quandoquidem homines suptis natura extremam diligunt) nostrum sibi amorem concilaret. Sed offendendus est, quomodo haec recens humilationem nobis testata faciat amoris sui in nos magnitudinem, & cum ad nocturnum promerendam voluit se subjicere iis, que in homine maxime infirma sunt, & imperfecta.

Pars altera. Neque satis Deo vobum est, fideli, primum obicem abfili, quo illum amare prohibebamus, supremam submittendo celitudo natus; alterum quoque everit, amorem videlicet Mundi, qui in cordibus nostris dominabatur, & exercitat imperium ira, ut fulcrum Dei nascitum exemplum regnum eius posset intrinsecere. Mundus autem ab hoc Deo viscidus, in eo quem hic intelligimus sensa, non aliud est, quam compotum quoddam ex tribus amoribus, quos dilectis discipulis concupiscentia nomine appellat: Omnis, quid in Mondo est, concupiscentia est carnis, concupiscentia oculorum, & superbiae vite. (1. Joann. 2.) 1. Enim quod attinet ad amorem divitiarum, quae proprie dicite mihi, he domus superba, opulentia huc supplex, pretiosa industria conformia ne fundi huius stabulo, & praesepio, ac linteaminibus pannois, que Angelus tamquam signum tribuit Paforibus, ex quo illum agnoscerent? Compare obsecrum hanc, ignoramus divinitatem hominis nativitatem, cum ambitiosi desideris celitudo, & dignitatis. Quae major fuit potest oppolito? quaeam aperior contradicatio? Denique conferre vitam hanc mollem, has eupularum delicias, hanc commodeam, & voluptatum in rebus omnibus sollicitum curam cum incommodis, & austeritatibus favillimi temporis, potestne quis magis mortificationem pati ea, quam infans hic dolorum in sua nos edocet nativitate?

1. Cum Dei Filius veneri in Mundi, sicut satisfactus iustitia Patri pro peccatis hominum, hoc facere incipit ab ipsa nativitate, humilans se, patiens, omniaque sibi videtur commoda intercedere.

2. Cum venerit informes hominum mores reformati, id efficientius praeferre non poterat, quam exemplo in ortu suo. Pro argumento, ac partitione assimi potest duplex haec veritas. Prima est Dei Filius in sua nativitate Mysterio non erudit de iis omnibus, quod ad salutem nostram ignorante non fuit. Alterum ejusdem exemplo nos excitari ad ea, quae tradit, exercenda.

Pro parte priori: 1. Nobis aperit finem propter quem venit in Mundum, videlicet, ut homines falsos faciens Patri sui gloriam repararet. 2. Nos erudit de mediis, quae nobis ingredienda sunt, ut cum illo cooperemur; & quae illi ipse ingressus est, ut finem hunc afferetur; quae quidem sunt humiliatio, stabili paupertas, dolor, & pafiones. 3. Quomodo ipse utus fuerit his mediis; & quomodo istud utendum sit nobis. Nostrum igitur est videere, utrum ad finem hunc tendamus; utrum apta sequitur media, utrum simili ratione iisdem utamur:

Pro parte altera, videlicet, Exemplum Salvatoris orientis nos excitari ad ea facienda, que docemur: triplex est personarum genus, quibus hoc exemplum est necessarium. 1. Primi sunt illi, qui putant fieri non posse, utrad hunc nem perveniant; quoniam media illis exerceri nequaquam posse videntur. Ecce quomodo Salvator illis auctor eretur. 2. Secundis haec media nimis difficultate videntur, ac deterrentur. 3. Tertiis putant ad ea se non tener, sibi que persuadent minori sumptu salvari posse.

Sicuti Dei Filius suum nobis amorem testatus est in Nativitate Mysterio, nos illi nostrum testari, eumque diligere debemus.

1. Per animi propensionem se nobis similem prabit, & nostra corda similitudine conciliavit; praefertim cum ille, qui nostrum querit amicitiam se submittit, suzque obligavit celitudo, ut nobis aqualem se prabeat.

2. Per gratitudinem; venit enim nos ab omnipotenti marorum

Paragraphus I.

lorum maximo liberaturus, & bonis ac beneficis cumulatus; mus duobus sensibus; qui altius impressi sunt in humano corde, videlicet sensu gloria, & sensu miserationis.

1. Gloria sensus. Homines similes esse cupiunt iis, qui in Mundo maxime excellunt, & quodammodo ipso Deo, idque uita a primis parentibus nostris, qui sibi facile nimis verba dari, passi sunt: Ecce filius Dñi. Illos hodierni die JESUS CHRISTUS eo collocat in statu, ubi satisfacere possunt immenso huic gloria desiderio, ita ut si minus Deo similes sint, Deo placere non possint; quae profecto suavis, & preiusta necessitas est animo vere nobilis. Post JESUS CHRISTUM natum, Deum imitor, Deum in me rerepraesento, in me exhibens virtutes illius. Quis ex maximis Christianam fidem proficitibus Regibus tibi ingenti glorio non reveret præ manus habere humilitatem, hodiernam, quibus JESUSCHRISTUS fuit involutus? Sed quam longe maior est gloria eamdem habere humilitatem, eamdem abnegationem, easdem virtutes, quas JESUS CHRISTUS habebat?

2. Misericordia nostra non minus quam gloria studium, conferat ad inferendum nobis amorem viri salutis, quam JESUS CHRISTUS ingreditur, ut eandem cum illo ingrediamur. Oculi solum conciendi sunt in miserationem, quam ipse nobis in hoc mysterio praefecit. Ille ad extremam qualiter redactus est. Numquid propter se? Nequam, per naturam suam gloriatus, immortalis, impensisibilis; amore nostri redactus cum statum, in quo hodiernam die videmus. Si potius condonare nobis peccatas, a nobis pro salute nostra luendas; nisi sapientia, aeternaque justitia conforme fuisset, ut ille, qui salvandus erat, aliquid sua saluti conferret, JESUS CHRISTUS omnes tibi ejusdem labores, & onera depoposceret: Sed quid nobis reliquum facit in comparatione eaurum peccatarum, quas ultra subit? Vult etiam nobis habere gratiam propter illas, quas ipsi subimus, quasi eas subeentes de illo mereretur optime. Quod cor posset non mirari tantam hanc miserationem? Quia & contra suffundent suavitate illi, qui cum spiritu fidei ad hoc Mysterium animam advertent? Ex libro, cui titulus; Verus Spiritus, sanctusque usus sollemnum anni festivitatem.

Orcus Filii Dei in terra Mysterium est extasis, & rapitus. Hoc nonnulli illi adeo proprium est, & naturale, ut nullum, hoc exceptio, melius explicet illius qualitates, & essentiam; quia nullum est, quod nobis admirabilius, & amabilis videatur.

1. Hoc est admirabilis, propter admirabiles veritates, quae complexis.

2. Hoc est amabilis propter infinita illicia, & delicias, quibus disflit. Mysterium hoc necessario stuporem ciceret, & admirationem. Mysterium hoc efficere debet, ut corda omnia præ amore liquefacant.

PARAGRAPHUS ALTER.

Fons unde hanc copia posset ad propositos Sermonum ideas exponendas, & Autores de illis agentes.

Sancus Augustinus serm. 2. de Purific. Virginis loquitur de duplicitate Salvatoris ortu, divino, & humano.

Idem Serm. 10. de temp. loquitur item de duplicitate nativitate.

Idem integrum edidit librum de dubiis Nativit. Christi; & in parvo libello de Symbolo, docet utramque admirabilem esse, & ineffabilem.

Idem alias verbis, sed eodem sensu loquitur de eadem serm. 59. de diversis, & serm. 26. de tempore.

Idem, vel Author libri de fide ad Petrum loquitur adhuc de duplicitate Nativitatem, unde inferit illum Iustitiae, & vere esse mediatorum hominem.

Idem lib. cur, & quando Deus homo cap. 8. agit de Nativitate JESU CHRISTI secundum carnem.

Idem serm. 20. de tempore explicat, quot modis homo fuerit formatus; scilicet Adam, Eva, & reliqui homines; sed profligare singularem esse modum, quo JESUS CHRISTUS formatus fuit, & venit in Mundum.

Hac quoque defunsi potest divisi. 1. Quid in hoc Mysterio fecerit Deus ad amorem nostrum caprandum: quid nobis faciendum, ut tanto amori respondemus, & tali beneficio nos dignos praebeamus.

In priori parte uti poliumus hoc loco S. Thomæ ex c. 5. Opusculi 3. Nullum tam evidens divina caritatis indicium, quam quod Deus fatus est creatum: Dominus noster, fatus est Deus noster; Filius Dei fatus est filius hominis.

In posteriori. Ut huic amori, & beneficio respondeamus, Patores imitandi sunt. 1. qui iter ingressi sunt, simulac id numtum auribus eorum accidit, ut cognoscerent, atque Deum natum adorarent. 2. Qui gratias egere Deo, quod illos ad hunc Mysterium cognitionem vocaret. 3. Qui propter status sui discrimen, non agre se conformarunt paupertati, & humiliacioni, ad quam Salvator propter amorem eorum se redegerat.

Suppetit nobis in hoc Mysterio, unde satisfacere valeret.

Idem denique de hac re loquitur in sermonibus de diversis ab 11. & ab 26. & a 52. ad 63.

S. Hieronymus Tom. 9. serm. 30. & in Tomo 4.

S. Cyprianus sermonem edidit de nativitate; vel saltem iub eis nomine fermo circumseritur.

S. Fulgentius de duplicitate Mysterio, & in His resolog.

S. Ambrosius Tom. 3. serm. 12. ad 16.

Beda

retur; cumque illam optat, quam amplexum sufficiens. Opinio hac in Scripturis non caret fundamento, quod sectatoribus in schola: sed quomodo cumque resbeat; sive Unigenitus aeterni Patris per se propugnatur, vel aeternus Pater optionem fecerit, certum est. Dei estimatione paupertatem pravulamente divitis, Iun., & praefepium Bethleem Monarcharum editibus, thronis, & Creatore universorum in nativitate sua rebus omnibus indigere.

ALERE JESUM CHRISTUM in praesepio profundissima
humiliationis tuis tempore ex tunc dignum esse objectum
culturus nostri; veritas est, quae nullam patitur dubitatio-
nem, ubi sat perpenditur. Re enim vera infans, qui va-
pragio gibus suis hodierna die nos emolliit, idem est Deus, qui
obedientia est
culturus nos
mortuos, sibi met vitam redditurus, si anque probaturus
est.

divinitatem misticis prodigat. Hinc ille modo, tunc ob-
mutescat; Verbum est; licet pannis involutus, liber est,
& a nemine pendat: licet adhuc rubens ab uero, est ante
Abraham, & ab aeterno genitus in splendoribus Sanctorum.
Itaque ut illum adorare possimus tamquam Deum,
necessit non est, ut imperitaverit in calo, in terra, & in
mari, supradicta hac auctoritas olim conciliavit illi hominam
cultum, & obsequia. Ab incubantibus, ab ipso in mun-
dum ingressu jam est Verbum caro factum, & per pauperi-
tatem suam detegere jam valeo Deum meum, & Creatorem
meum. Propter eandem causam aeternus Pater illius,
S. Paulus inquit, eo momento, quo illum primum offendit
mundu in paleis jacentis, pannis involutum, totis artibus
contremiscerent, gemitumque; praecepit caelitus An-
gelis, ut primi exhiberent illi honores illius debitos di-
greditur. Cum iterum introducti primogenitum in urbem terra, di-

In hoc mysterio posse
deum Deus
offendit nos
sui amoris
fui magnitudinem,
Deus satius non fuit cor nostrum petere, illud lucrum
luit; & si nosse cupitis, quo pacto, dicam, hoc fuit
in hoc ineffabilis mysterio nobis detegendo et
amorem, quo nos prosecutus est; unde factum est,
Chrysostomus Mysterium Dei nascientis appelleret, man-
tinentem amoris divini. Et ratio est, quia Deus in
creatione offendit potentiam suam, sapientiam vero
in omnium creatarum rerum regime pra te tulit;
nam vero suam in extremo iudicio manifestabit: Se-
nam eus amor elixit? in nativitate nos cum se in
humilitate nostra induxit offendit, JESUS CHRISTUS
suo Patris sui amabat homines, verum est; sed latet
huc quousque illos amaret: Amor iste erat absonditus
Deus pauper, Deus humiliatus, Deus in passibili, in
lique carne, omnia detegit. Hoc apertissimum est te-
nendum & ut illa dicam, opus praeftantissimum amoris

Eritis Dei
venit in ter-
ram futuri
omnibus vi-
gintus pro-
totypos ha-
bitibus.
Ennis Christiani perfecio in ea continetur morum di-
sciplina, quam JESUS CHRISTUS oriens exercut. Dei
Filius secundum nonnullorum Theologorum sententiam, non
venerat in terras solam ad peccatum hominem separandum;
verum etiam ad hominem virtutibus ambiendum. Se illi
similiter praebuerat non solum, ut coram esset Redemptor,
sed etiam, ut corum esset exemplum: ita ut etiam homines
paruiserit, nihil tamen feciis Salvator humanam carnem
allumpitus fuisse, ut illis praefulgerent exemplo obedi-
tiae Patri suo debitis; quod coegerit illum, ut ab ipsa nati-
vitate ostendat praecleras virtutes, & maxime effusellas,
quarum ideam proponuerat; ideoque S. Ambrosius testatus
est, virtutes omnes in illis perfonam quoddammodo incar-
natas fuile.

Quoniam **Filius** **Dei** **filius** **fue-**
re **similis** **abe-**
sis. **Cum** **Filius** **voluit** **se** **nobis** **similem** **præbere**, **se** **ho-**
minem **faciens**, **nequaquam** **fas** **est** **arbitrus** **et** **similes**
nobis **fieri** **per** **ea**, **qua** **in** **nobis** **excellant**, **yidelice** **per-**
animam **intellexi**, **&** **ratione** **conceperam**, **qua** **nos** **super-**
humans **excellit** **animantia**. **Sed** **ut** **omnimodam** **cum** **nobis**
laborer **similitudinem**, **dignatus** **est** **se** **conjugare** **cum** **eo**,
qua **in** **nobis** **humilium** **est**, **accipere** **corpus** **ejusdem**
naturæ, **cuja** **est** **nostrum**. **Ad** **hac** **similitudin****em**, **quam**
cum **nobis** **habere** **voluit**, **non** **est** **dumtaxat** **in** **speciem**, **ve-**
lut **illa**, **sub** **qua** **Angeli** **non** **quaquam** **hominibus** **appa-**
runt; **qua** **quidem** **haeres** **est** **anachorite** **percusa** **a** **pri-**
mis **Ecclesiæ** **faculis**; **sed** **similitudine** **realis**, **&** **effectiva**
similitudo **naturæ**, **qua** **omnia** **habet** **lineamenta** **hami-**
litatis, **miserie**, **&** **infirmitatis** **humanae**: **verbio** **ejus**
rei, **qua** **cum** **Dei** **natura** **omnino** **similis** **est**, **non** **potest**
discerni. **Sub** **hoc** **ad** **anterior** **partem**

*Exstinctum non in Finis letia se acceperat, quod nisi
hominius sit uenient, qui nascuntur, sciam, & que-
libi non cinguit tempus, vel locum sua nativitatis? sed
Salvator, qui in utero matris fuit de rebus omnibus di-
sponebat poterat, elegit, atque determinavit omnes huc
iuxta mysterii circumstantias, ut docet 5. Augustinus.
Quemadmodum haec uitur poterat? ut natus exerceat
ut homines doctriam acceptas, tristitiaque, &*

quod nomines doctores accenserat , mortuorum enim ; pauperem , humilitatem . Hac de causa hymnis tempore elegit , quod maxime rigidum est ; nasci volit in flagrante , expositus omnis aeris inclinatur . Eligit concubitis noctis tempus , quo vis frigoris maxime faverit ; nascitur in extrema paupertate , sine ullis ad id commodis , ab omni

nibus generatim omni ope desitutus, ut sine solatio
patiatur.

PARAGRAPHUS VI

Dilecti ex Asceticis, recentibusque Concionatoribus Iusti
huius Argumenti.

Entiens Virgo sanctissima instare tempus parceret in
Oppidum Bethleemiticum diveritorum quislibet; nec inventi
tur pre turbis eorum, qui undique confluabant; cumd
mum ditoribus hospitibus reservarentur. Sancta Virgo, &
Sanctus Joseph fortale habebant, unde folverent pro secul
si, quandoquidem hunc requirebant; sed procul dubio non
erat in Bethleem locus adeo pauper, qui IESUM CRI
STUM exciperet. Huius opus erat materie undeque
fatiscenti, opus erat stabulo, quo perfusa dux Deo ca
rissima, & maxime verenda, unde ejusca feso recipie
re tenerentur. O Salvator, quam deliciu incipis Mundi
superbiam damnam, atque confundere! Hoc in loco ter
ram omnium abjectissimum natus est supremus Mundus Do
minus. Quod spectaculum hoc miserabilis! Deus puer, &
puer hic, qui Deus est, pro quo in celo nihil statis magnificis est, & cupis thronus atris sublimior est, jacet
in praefatio, statu duorum animalium calcifacit, omnibus
aeris consumelus expositus, tempore anni levissimo, cum
interim tot Principes subdit illius in magnificis ornant
penitentialibus, & in omni commodorum affluenti! Heu Do
mine! quam tandem conciperis nos operet papaveris
ideam! & quis merito conqueri potest de fonte sua, ubi
videat hoc in statu IESUM CHRISTUM? Pater Gratias Te
mo 2. recessum suorum.

Maria præ ceteris agnoscens admirabilem Filii sui dilectionem, qualitates, non nisi filientum suam exprimere potest admirationem: quamvis haec repulsa, non nisi properum Filium suum nisi gravis existiter: Quinam filius fueritensus ad hujus praefepsis, ad vilium iumentorum, & omnigenae egreditur, ad stabuli hujus adaptandum? Vaccine, dicens poterat, aternæ Patrem, incububili fuit tantum Filii tui destinata? Hoc tunc ejus palatum? Haec tunc sunt honoris- & qualitatis ejus insignia? &c. Sed falso quenam fuit nostra obsequia? Item?

Humilio, quæ subit oculis vestris hodierna die, Sal
deles, vobis nequaque stuporem iniciat. Infans pannis
involutus, & jacens in praetorio! Quam signa ad Deum
cognoscendum? His ergo Melitas illa per tot facultas expe-
ctatus, tot oracula pronosticis, tot figuris praesignatus;
tot Prophetis prænuntiatus; desideratus gentibus, spes Israel,
dæmonum terror, Mundi Redemptor, calix, terraque trium-
phantor! Agoacamus ex mysticis hisce signis incarnatum Ver-
bi admirabilem divine Sapientiam rationem. Cum vellet
hominem quidem elevari, sed circa superbiam, & depravi-
tatem, sibi fortibus, volitus ut nos ad ipsum usque ascende-
remus, ipsa ad nos utique descendente, ut nos adduceret
ad apicum exaltationis per gradus, invenit humilia-
tum spiritu contineantur. Volut igitur ad id se adorari sub
forma paperis infantili, infirmi, rerum omnium egeni,
suum celare magnitudinem sub humiliante, divitias sub
paupertate, potentiam sub infirmitate ad infringendas homi-
nis superbiam, ex peccato ejus profectam, quin auferat
illi proprie excellentie sensum profectum a Deo. Abbas,
du Jarry sermonis pro Nativitate Domini.

Principes terre nascuntur in purpura, & vitium corum superbitus titulis decoravit illos indigitantibus nitorem, & magnificientiam incububorum suorum; sed Rex celi ori-
tu voluit in paleis, quia Mundus, quiops est manum illius, nihil habet ipso dignum. Tamquam univerfum Creat-
or in sole polut folium fuum; sed quatenus Redemptor
constituit illud in stabulo, & praetipue fuit eius incubu-
bula. Vide mihi videor omnes divitias, omnia magna-
lia, & facili pompas ad pedes diviniti hujus intantis. Ne
immorenar in hac contemptibili specie, qua in infantulo
hoc Augusto nos posset deterrere; licet imbecillis, & infi-
mique videatur, Iffais Propheta illum Deum fortent ap-
pellat. *Idem.*

Hic infans est, S. Bernardus ait: sed sciens diligere bonum, Deo
& reprobare malum. Ceteri pueri plorant, & genunt per infirmitatem; hic plorat, & gemnit per Caritatem. Illi operari
flebunt, hic affect: in illis patitur natura; in hoc
gratia nos docet: In illis balbutire effectus est ignoranzie; rat.
in hoc inventum sapientia. Hinc lacrima sunt humanae in-
firmitatis solutum, inde fuit divina potentia temperamen-
tum. Heu fratres! Si hoc non accimur obiecto, & non
illastramur, quid flebatur poterit cordium nostrorum dur-
itiam. & memorem exstirpet. *Ieron.*

Confiderimus, Fideles, Dei Filium, in paupere sum
titavitatis apparauit; quid hoc in statu dictis nobis? Spiritu per
ingrediamur in stabulum, audiemus vocem dicentem nobis,
pudeat vos domum vestrarum, quia totidem sunt palata, fians
tum supellestium, ac inutilium indigentiorum, cum ego re
habeam pro cibis praefecommunatum misit, & profocis

Paragraphus V.

meis duo jumenta. Pudeat vos magnificorum conclaveum, ad quæ conanimi prohibere aditum vel levissimum temporestatum incommodis , dum stabulum feminae laus me obligat tempestatis adeo fave frigoribus. Pudeat vos contempsus, in qua habetis quidquid humiliare vos potest; præcautiosis, in qua utimini, ne videamini eo in flatu, quem vefra vanitas horret; artium, quibus eis abusus ad tegendam domum suam, non solum in se, sed etiam in vestra debet figuraruntque involveto; sed ubi Angeli locum designant; & signa nativitatis ostendunt; quia rudes, rusticæ Paflores, interius supermo lumine afflati; supra fenestras elati, vivido, acutiose vivæ fidei radios hunc primi Incarnationis Verbi adoratores. Quodnam objectum debet magis in tanta miraculorum congerie oculos nostros remorari, quam Dei nativitatis continet! *Idem.*
IESU CHRISTI nascienti numerus non magis per se

JESU CHRISTI nascientis paupertatis nos magis percepit. T. CHRISTI in eo, quod celebramus Mysterio, cum primum fit si STI macte-
gaum, sub quo se nobis Mundus Salvator ostendit; *Hoc est tuis*,
potum signum &c. Illa primum esse debet homini Christia-
ni linea mentem, & veluti balsam Religionis. Idecirco Evan-
gelium, bonum hoc nuncium, hac apparitio Regul Dei,
magnum hoc laetitia argumentum ab Angelis nunciarum Re-

Contempnemus magnum iraui objectum, quia nolis exhibere fidem; Spiritu ingrediamur in hoc stabulum; videamus Deum hunc absconditum, qui in tenebris noctis, in creaturam rerum omnium silentio, & rerum omnium egreditur, se pauperem facit, nos locupletaturos. Filius hie nascitur in stabulo deserto, & ab omnibus derelictus. Hic Deus est, cuius omnia sunt opera, & cui omnia parent. Hec est aeterna Sapientia, quia omnibus Dei confundil adficit, & quam illi posedit ait initio virum fureum. Adorabilis illa faciens in membris infantiliibus absconditum non habens argumentum ab Angelis multiplicatae beatitudinem nisi Patoribus simplicibus oviuum custodibus, qui cum essent conditiones, ac facta pauperes, facilius fieri poterant pauperes spiritu, & affectu, ut primi quadammodo fierent Christiani, palam in personis suis praeferebentes fundamentalē Evangelio suo regulam, docentes nos, humiles tantum, & pauperes spiritu dignos esse, & qui asperguntur Mysteria, quia continentur in paupertate, & humiliantur Dei nascientis in stabulo. Idem.

rabitis illa lapientia in membris infantarum hujus abundanter, genita erat in splendoribus Sanctorum. Homo ingratuerat, & cæcè cognoscere noluit hanc divinam Sapientiam in divitiis Magnificètis ipsius, num cogocfis Sapientiam non agnoscit manum illius, qui effudit illa in te tantu[m largitatem; autem obstruxisti voci huic per totum Deum clamantem, quoniam fuit creata: o homo, adora Dominum tuum! Amor induxit aliam illi vocem suppeditavit, ut perfuderet tibi, & per præfepit fu paupertatem te erudit. *Nunc ergo filii audite me.* (Proverb. 8.) *Item.*

Heu, Fratres mei! quid non dicit divinus hic puer,
Verbum hoc divinum tacens, atque balbutiens? Ne labo-
remus querentes regulae pietatis, quas sequamur: quidquid
nobis scendum, & excedendum est, ex hoc adorabilis libro
percepimus. Omnes Propheta, Doctores omnes, omnes
Apostoli loquuntur per illius usus, qui os illorum aperuit.
Stabulum Bethlehem schola est, ubi omnes Christiani eru-
diri debent in Scientia salutis. Omnes Cali via, omnes
salutis semita per illum incipiunt, & in illum defunient,
qui principium est, & terminus; & qui cum sicut via, ve-
ritas, & vita, omnibus hominibus Cali viam aperit. Dei
mei Providentia! S. Bernardus exclamat, quam admirabilis
est! Carnalis, & animalis homo divina concipere non pos-
terat; Sapientia ipsa facta est caro, ut se preberet scien-
tibilem, atque intelligibilem carnis hominibus. Deus non
profert amplius oracula sua per homines sancto furore cor-
reptos; non amplius mysticis locutionibus, involutis ter-
vites faceret. *Idem.*

Fingi non potest ingrediens in Mundum magis obscurans, Pe. frat. misericordia & incommodis statu Salvatoris? Mortalis redigit in quo Domini nos potest ad incitas magis, quam Beatisima Virgo, cum longiori molesto itaque impedita, nullum nascit diverso. Mundum.
Idem.

Car non imperat Deus, ut Salvatoris Nativitas aequa numeraretur principibus, dittoribusque Iudeorum, sicut Pafo ribus nunciata fuit? Nonne haec in re excludere possum? *Exponit illi hic Sapientia, & revelatio exparvum?* Sed quid profutus superbis illis mortalibus ista Angelorum apparatio? Quid illi dixerint? quid cogitarent? cum Angelis hanc Melia Nativitatem designavissent illis ex pannis, ex prelacio, ex stabulo? Cum monardus tenerenter Melia adventum coniunctum iri cum ea pompa, & luce, quam animo conceperant, quod tulissent iudicium de illis paupertate, filiatio, miseria? Agnoscunt illum aliquando S. Augustinus ait: inter fulgentissima divinitatis fuz signa, quemadmodum illam cognoscere valuerant ex foliis fuz humiliatis indicis. Caci oculorum acte donati, fedata procelia, mortui ad vitam revocati, non valuerunt efficeri, ut ponderis accessio ferret adorabilis humilitas, qui simul cum Melia qualitate esse non posse illis videbatur. Quas igitur imprefiones in eorum mentibus efficeri potuerit tanta abiectione, infirmitas, & cegitas? Sed cur ad conjecturas confundimus et? quandoquidem negligientia horum Pseudo sapiens Iudeum in Melia querendo satius, superque ostendit anime illorum nequitiam, atque superbiam, quae obscenum omnibus divinis Solis huic luminibus statuebat. *Item in sermone de Magdalena IESU;*

ditores, qui apertim cordis auriculam invisiibilis hunc Con-
sideratori, qui loquitur illis per os vestrum, audiret vocem
Dei in hominum voce! Erudi nos igitur, divine
pater. Non loquimur pro te, nisi ut hortemur Fideles, ut
pro te nos audiant, & intelligant. *Idem.*
Jam balbutientis Infantis vagitus silentium indicare
celeberrimus dannorum oracula; jam solis hujus radii in pa-
ria etiam eclipsi nova cens in calo sydera, & dissipant
destitutissima Idololatria tenebras; jam Ecclesia fundamenta
attolluntur, jam pax inter ceterum, ac terram evulgatur;
jam resonat aer plausibus, latitaque concentibus: adeo ve-
rum est hoc praesepium, hunc infans, hos pannos esse
conformes qualitatib[us] Meliam, quondamque efficiens, ut pa-
lam eius potentia illicet, & gloriose Ministerii sui mu-
nera preuantur O nox pulcherrima quoniamque pulcher-
ram die! qua t[er]tio aperitio Evangelii per Catechesis nuncios;
qua Deus non annunciat amplius Meliam in Propheticis,
Hendry Libr. Catec. Theol. de Miser. Tom. I.